

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010434
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1415010434.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného K. K., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.9.2016, č.k. 2T/156/2015-288, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 28. marca 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.9.2016, č.k. 2T/156/2015-288, bolo rozhodnuté, že obžalovaný K. K. sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku („Tr.por.“) z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp.zn. 2Pv 536/14/1104 zo dňa 28.12.2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že

dňa 21.7.2014 v čase o 10.40 hod. a od 13.30 hod. do 13.45 hod. z prevádzkarne spoločnosti A. I., s.r.o. na F. ulici na dvakrát zobral XX kolies s pneumatikami na motorové vozidlá značky K., ktoré prepravoval na motorovom vozidle značky K. T., evidenčné číslo vozidla: I FA, do externého skladu v objekte J. skla na W. ulici v I., kde však odovzdal len 20 kusov kolies a 4 kusy kolies pozostávajúcich z diskov I. rozmeru XJxXX C a pneumatík Z. R XXX/XX X 110W do externého skladu neodovzdal a odviezol ich na nezistené miesto a ponechal si ich, čím spôsobil poškodenej spoločnosti A. I., s.r.o. škodu vo výške X.XXX eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. bol poškodený A. I., s.r.o. odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Z. rozsudku podali odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por.

- Okresná prokuratúra Bratislava IV priamo po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní, pričom dôvody odvolania boli zaslané prokurátorom písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 28.11.2016,

- poškodený A. I., s.r.o. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 11.10.2016 s tým, že poškodený trvá na uplatnenej náhrade škody proti obžalovanému a v tejto súvislosti odkazuje na návrhy a dôkazy predložené a vykonané v prvostupňovom konaní.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s oslobodzujúcim rozsudkom sa nestotožňuje a má za to, že súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por.,

nakoľko pri hodnotení nezohľadnil všetky okolnosti prípadu a nadhodnotil dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného.

S. F. uviedol, že s obžalovaným previezli do externého skladu kolesá, ktoré boli vyložené v externom sklade s výnimkou 4 ks kolies. Opýtal sa obž. K., prečo tie 4 ks kolies nevyložia a obžalovaný mu odpovedal, že ich musí odniesť do závodu K.. J. však mali v tom čase celozávodnú dovolenku. Obžalovaný ho odviezol späť do ich firmy na K. T.. Nepamätá si už, či hneď alebo až neskôr potom, ako ho vyložil, obžalovaný odišiel s kritickými kolesami. O tejto skutočnosti svedok F. hneď informoval svedka I. a riaditeľa. X. mu povedal, že vo K. majú odstávku a obžalovaný K. tie kolesá vlastne odcudzil.

Z výpovede svedka I. vyplýva, že svedok F. ho upozornil, ako sa vrátil z externého skladu na to, že obžalovaný štyri disky s pneumatikami, ktoré boli špeciálnymi kolesami, zobral do K., kde v tom čase bola celozávodná dovolenka, a teda tam nemal dôvod ísť. Z uvedenej časti výpovede svedka I. je teda zrejmé, že svedok F. ho bezprostredne potom, ako sa stal žalovaný skutok, upozornil, že kritické kolesá si obžalovaný ponechal vo svojej dispozícii. Svedok I. ďalej vypovedal, že keď následne žiadali, aby im obžalovaný ukázal kritické kolesá, označil im kolesá, ktoré boli umiestené na rôznych miestach tak, že to bolo nelogické pre prípad, že by išlo o disky dovezené späť z externého skladu. Obžalovaný ukázal navyše len tri kolesá, pričom tvrdil, že jedno koleso sa stratilo.

Z výpovede svedka Z. taktiež vyplýva, že sa obžalovaného hneď po skutku (emailová komunikácia č. I. 91 preukazuje, že to bolo na druhý deň po skutku) pýtal ohľadom prevozu kritických kolies. Z výpovede svedka Z. vyplýva, že informácie o prevoze kolies do externého skladu získal hneď po skutku od svedkov F. a I.. Na podnet svedka Z. stiahol K. spolu s F. z externého skladu tam predtým prevezené kolesá, avšak iba 20 ks kolies, namiesto vyvezených 24 kusov kolies. Keď sa svedok pýtal obžalovaného na túto okolnosť, obžalovaný mu najprv tvrdil, že chýbajúce štyri kolesá si ponechal v služobnom aute K. T. a išiel ich odvieť do závodu K., kde však v tom čase bola celozávodná dovolenka. Z výpovede svedka Z. ďalej vyplýva, že až následne obžalovaný začal tvrdiť, že aj zostávajúce 4 ks kolies vrátil do ich firmy, a to do časti zvanej šperlák - blokačný sklad. Z. oddelenia kvality však tvrdili, že sa tak nestalo. Preto si prezreli kamerové záznamy, ktoré ich tvrdenia potvrdili. Na druhý deň ráno sa tam išiel aj on pozrieť, avšak kritické kolesá v sklade nenašiel. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný pri prvotných vyjadreniach priznal, že si kritické štyri kolesá ponechal vo svojej dispozícii (tvrdil, že ich odviezol do závodu K.), čo potvrdzuje hodnovernosť výpovede svedka F. o tom, že 4 ks kolies si obžalovaný ponechal v aute a tieto nevyložil v externom sklade a ani ich nevrátil späť poškodenej spoločnosti a že zostali v dispozícii obžalovaného. Potom ako 4 ks kolies ostali vo vozidle K. T., obžalovaný na tomto vozidle odišiel na 2 - 3 hodiny s autom preč od prevádzkarne poškodenej firmy. Svedok Z. ďalej vypovedal, že z externého skladu sa k nim vrátilo späť len 20 kusov kolies. Potvrdila to evidencia S. a zábery bezpečnostných kamier, ktoré preverili. Kamerové záznamy s ním sledovali aj D., I. a S.. Obžalovaný tvrdil, že kritické štyri kusy kolies osobne vrátil späť do skladu. Bezpečnostné kamery a evidencia S. však preukázala, že sa tak nestalo. Preverovali kamerové záznamy z celého dňa a vrátenie kritických štyroch kolies neevidovali. Podľa výpovede svedka do skladu nie je možný žiaden iný vstup s autom ako cez priestor, ktorý bol monitorovaný kamerami.

Svedok D. vypovedal, že na kamerovom zázname bolo vidieť, že obžalovaný a svedok F. išli pešo od parkoviska, auto zostalo na parkovisku a o niekoľko minút odišiel obžalovaný z práce.

Zo súhrnu vyššie uvedených výpovedí vyplýva, že obžalovaný si ponechal vo vozidle K. T. 4 ks kolies, ktoré sú predmetom skutku uvedeného v obžalobe. Teda ostali v jeho dispozícii. E. s vozidlom odišiel, tvrdiac, že ich ide odvieť do závodu Volkswagen, čo sa však nezakladalo na pravde, nakoľko v spoločnosti K. Slovakia, a.s. mali v tom čase celozávodnú dovolenku. Z výpovede obžalovaného vyplýva, že aj on mal vedomosť o tom, že v tom čase bola celozávodná dovolenka vo K. S., a.s. S., že obžalovaný tvrdil, že kolesá má odvieť do závodu K., vyplýva nielen z výpovede svedka F., ale aj z výpovede svedka Z., ktorý vypovedal, že obžalovaný mu najprv tvrdil, že chýbajúce štyri kolesá si ponechal v služobnom aute K. T. a išiel ich odvieť do závodu K.. Pre hodnovernosť výpovede svedkov F. a Z. v tejto časti svedčí aj výpoveď svedka D., ktorý uviedol, že obžalovaný po príchode so svedkom F. išli pešo od parkoviska, auto zostalo na parkovisku a o niekoľko minút odišiel obžalovaný z práce.

Z uvedených dôkazov, ktoré sa navzájom podporujú, teda vyplýva, že kolesá ostali v moci obžalovaného a tento ich odviezol od prevádzkarne poškodenej spoločnosti, pričom uvádzal nepravdivý účel, prečo tak konal.

Z výpovedí I. a Z. vyplýva, že obžalovaný kolesá nevrátil do poškodenej firmy, čo bolo zistené aj analýzou kamier monitorujúcich vstup do poškodenej spoločnosti. Z výpovede svedka I. tiež vyplýva, že obžalovaný ani nevedel hodnoverne označiť miesto, kam mal umiestniť dodatočne vrátené disky s kolesami.

Bolo teda zistené, že kritické 4 ks kolies neboli vrátené poškodenej spoločnosti, posledný s nimi disponoval obžalovaný, ktorý ich odviezol od prevádzkarne poškodenej spoločnosti na neznáme miesto a potom už neboli vrátené poškodenej spoločnosti. Nemožno sa preto stotožniť s názorom súdu, že nie je zistené, ako mal byť trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. dokonaný. Zistené skutočnosti opodstatňujú záver, že obžalovaný s kolesami naložil spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby a takéto konanie je postačujúce na dokonanie skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák.

Pri rozhodovaní o vine obžalovaného v predmetnej veci je nevyhnutné brať do úvahy okolnosti týkajúce sa žalovaného skutku. Skutočnosť, že v poškodenej spoločnosti existovali nedostatky týkajúce sa evidencie, sama o sebe nemôže viesť automaticky k oslobodzujúcemu rozsudku, ak existujú navzájom sa podporujúce dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného, ako je to aj v prejednávanej veci. Aj napriek tomu, že svedok F. mohol mať nezhody s obžalovaným, nie je možné výpoveď svedka F. odmietiť ako nehodnovernú. Hodnovernosť výpovede svedka F. je podporovaná výpoveďami svedkov I., Z. a D.. Skutočnosť, že ide o zamestnancov poškodenej spoločnosti nie je sama o sebe dôvodom pre sponchybnenie výpovedí uvedených svedkov bez toho, aby boli zistené ešte ďalšie skutočnosti sponchybnujúce hodnovernosť výpovedí uvedených svedkov. Takéto ďalšie sponchybnujúce skutočnosti však zistené neboli.

Nemožno sa tiež stotožniť s názorom súdu, že svedkovia I. a Z. vychádzali len z tvrdení svedka F.. Uvedení svedkovia však tlmočili aj vyjadrenia samotného obžalovaného, skutočnosti, ktoré pozorovali (nelogické umiestnenie kolies, ktoré mali byť podľa prvotných vyjadrení obžalovaného vrátené poškodenej spoločnosti) a tiež aj skutočnosti, ktoré získali pozorovaním kamerových záznamov.

Výpoveď svedka U.. B., Z., ktorou súd podporil oslobodzujúci rozsudok, však nie je významná, nakoľko tento svedok nevedel uviesť žiadne okolnosti priamo sa týkajúce žalovaného skutku.

Možno tiež uzavrieť, že proti usvedčujúcim svedeckým výpoveďiam, ktoré sa navzájom podporujú, stojí len výpoveď obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené má prokurátor za to, že nie sú dané dôvody pre konštatovanie záveru, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a preto navrhol, aby odvolací súd zrušil z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený tunajšiemu súdu dňa 5.12.2016 na rozhodnutie o odvolaní Okresnej prokuratúry I. IV.

Keďže zo spisu vyplávalo, že odvolanie podal písomne aj poškodený A. Bratislava, s.r.o. (č.l. XXX), jeho odvolanie bolo odvolacím súdom zaslané na vyjadrenie ostatným procesným stranám, keďže to neurobil prvostupňový súd. Dňa 12.1.2017 bolo doručené na tunajší súd vyjadrenie obhajcu obžalovaného A.. A. Z., ktorý navrhol odvolanie poškodeného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 28.3.2017 sa obžalovaný K. K. nezúčastnil, pričom jeho obhajca A.. A. Z. predložil písomnú žiadosť obžalovaného zo dňa 20.3.2017, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, čo odvolací súd akceptoval.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka uviedla, že navrhuje vyhovieť podanému odvolaniu odkazujúc v celom rozsahu na písomné dôvody odvolania podané dozorujúcou prokuratúrou a žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na opätovné konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že s použitím § 319 Tr.por. navrhuje zamietnuť odvolania prokuratúry a poškodeného ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre ich zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie z pohľadu oboch podaných odvolaní nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým boli podané odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil.

Zo spisového materiálu vyplýva, že oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý aj odvolaním prokurátora, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že na obžalovaného K. K. bola Okresnou prokuratúrou Bratislava IV dňa 28.12.2015 podaná obžaloba č.k. 2Pv 536/14/1104-26 na Okresný súd Bratislava IV pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom vec bola prijatá pod sp.zn. 2T/156/2015.

Prvostupňový súd vo veci dňa 29.12.2015 vydal trestný rozkaz č.k. 2T/156/2015-189, ktorým obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe zhodnom s podanou obžalobou a uložil mu podmienený trest odňatia slobody a povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške 1.252 eur. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor.

Následne bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní konanom

- dňa 17.2.2016 - obžalovaný K. K. sa k podanej obžalobe vyjadril, že je nevinný a následne bol obžalovaný vypočutý,
- dňa 4.4.2016 - boli vypočutí svedkovia X. I., A. Z., U. K., U.. A. A., A. D.,
- dňa 9.5.2016 - bol vypočutý svedok U.. Z. B., Z.,
- dňa 27.6.2016 - bol vypočutý svedok P. F.,

- dňa 26.9.2016 - boli prečítané výpovede z prípravného konania svedkov O. M., B. D., O. I. a B. K., boli prečítané listinné dôkazy a po záverečných rečiach bolo rozhodnuté vo veci.

V prejednávanej veci sa obžalovanému kladie v obžalobe v podstate za vinu, že z prepravovaných kolies v služobnom motorovom vozidle neodovzdal poškodenému 4 ks kolies pozostávajúcich z diskov a pneumatík tam uvedených, ale si ich ponechal.

Obžalovaný K. K. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku s tým, že svojmu podriadenému F. dal pokyn na odvoz kolies do externého skladu kvôli uvoľneniu miesta vo firme s tým, že išlo o vyradené, poškodené kolesá, obžalovaný uviedol výslovne, že išlo o odpad, šrot. D. prevážali do externého skladu na dvakrát, celý náklad tam vyložili a následne sa vrátili do firmy, kde obžalovaný išiel robiť svoju robotu. Keď sa obžalovaného na druhý deň riaditeľ Z. opýtal, prečo sa odvážajú kolesá do externého skladu, obžalovaný mu dal vysvetlenie, že z kapacitných dôvodov, vo firme sa nedalo hýbať a kolesá blokovali komunikačné priestory. Obžalovaný dostal od riaditeľa Z. pokyn, aby sa kolesá vrátili do firmy a preto dal následne obžalovaný pokyn F. a išli do externého skladu, kde naložili kolesá do auta, nie všetky, lebo sa to naraz nedalo všetko odviezť, prišli do firmy, obžalovaný vystúpil a povedal F., aby sa o to postaral a spravil poriadok a pre tú druhú časť, čo zostala v externom sklade, pre tú išiel F., obžalovaný mal iné povinnosti. F. bol dopytovaný riaditeľom Z., že nesedí evidencia až v deň, kedy obžalovaného prepustili z firmy.

Odvolací súd k tejto výpovedi obžalovaného musí uviesť, že je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností. Svedok P. F. uviedol, že v externom sklade sa nevyložili všetky kolesá, ale v aute K. T. zostali 4 kolesá, išlo o disky s pneumatikami na J., išlo v tomto prípade o kompletnú sadu, ostané pneumatiky boli rôzne veľkosti, svedok sa pýtal obžalovaného, prečo nevyložili aj tieto, na čo mu obžalovaný povedal, že ich musí odviezť do K., ktorý však mal v tom čase celozávodnú dovolenku. Obžalovaný odviezol svedka F. do poškodenej spoločnosti, kde ho vyložil a obžalovaný s tými kolesami odišiel. S. F. o tom bezprostredne informoval svedkov I. a Z..

Svedok X. I. uviedol, že ho P. F. upozornil, keď sa vrátil z externého skladu, že obžalovaný ide so štyrmi pneumatikami s diskami, ktoré boli na rozdiel od ostatných prevážaných kolies špeciálnymi, do K., pričom v tej dobe tam bola celozávodná dovolenka, takže tam nemal dôvod ísť. Z výpovede svedka I. tiež vyplýva, že obžalovaného tvrdenia, ktoré im mal následne vtedy uvádzať o tom, že predmetné kolesá mal zaniest' do šperláku (blokačného skladu v poškodenej spoločnosti), sa nepotvrdili pri fyzickej kontrole v sklade vykonanej svedkami I. a Z. za prítomnosti obžalovaného, ktorý im mal ukázať iné kolesá a iba tri.

Svedok A. Z. uviedol, že sa ním prišli svedkovia I. a F. s tým, že obžalovaný odviezol do externého skladu 24 kolies, svedok sa následne na dôvod tohto vývozu spýtal obžalovaného e-mailom, pričom odpoveď od obžalovaného svedka neuspokojila a na jeho podnet mali byť obžalovaným opätovne všetky vyvezené kolesá vrátané naspäť do firmy, pričom sa nevrátilo 24 ks kolies, ale iba 20 ks. Keď sa na to spýtal obžalovaného, tak mu najskôr povedal, že ich odviezol do K., kde však bola celozávodná dovolenka. Následne mu obžalovaný povedal, že chýbajúce 4 ks kolies vrátil do poškodenej firmy do časti, ktorá sa volá šperlák (blokačný sklad), kde mu však pracovníci uviedli, že sa tak nestalo a potvrdili to aj kamerové záznamy, ktoré si svedok pozrel.

Podľa e-mailu zaslaného svedkom A. Z. dňa 22.7.2014 sa svedok pýtal obžalovaného na dôvod vývozu 24 ks kolies do externého skladu, pričom obžalovaný e-mailom dňa 23.7.2014 odpovedal, že sa nevedeli vo firme pohnúť, sparlager je totálne plný, jednalo sa o staré diely, ktoré nikto neriešil (č.l. 91).

Podľa „Z. S.“, t. j. bezpečnostnej služby pôsobiacej v poškodenej spoločnosti, bolo dňa 21.7.2014 z poškodenej spoločnosti obžalovaným vyvezených na dvakrát spolu 24 ks kolies do externého skladu T., pričom dňa 23.7.2014 bolo dovezených najprv 12 ks kolies (číslovka 16 je prepísaná na číslovku 12) a potom 8 ks kolies (č.l. 70 a 81).

Podľa skladových výdajok (č.l. 164-165) boli z externého skladu T. dňa 23.7.2014 odvezených spolu 20 ks kolies, pričom na prvej výdajke je uvedené, že ide o prvý odvoz pozostávajúci zo 4 kolies E. (číslovka 12 je prečiarknutá) a 8 kolies S. a na druhej výdajke je uvedené, že ide o druhý odvoz pozostávajúci z 8 kolies NSF.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaného majú usvedčovať len nepriame svedecké výpovede Milana Z., X. I. a P. F., ktorí sú v pracovnom alebo v obdobnom pomere k poškodenému.

K tomu odvolací súd uvádza, že k odcudzeniu predmetných kolies malo prísť v rámci pracovnej činnosti vykonávanej k poškodenej spoločnosti, takže je logické, že svedkovia takého konania budú zistiteľní predovšetkým z prostredia osôb pracujúcich v poškodenej spoločnosti resp. pre poškodenú spoločnosť. Výpoveď svedka P. F. je pritom priamym dôkazom, keďže z nej možno vyvodíť priamy poznatok o dokazovanej skutočnosti, teda či sa stala a ako sa stala, resp. nestala a tento svedok vypovedal k prejednávánemu skutku to, čo videl resp. vnímal vlastnými zmyslami. Tento priamy dôkaz je pritom podporený dostatočným spôsobom aj inými vykonanými dôkazmi v konaní.

Z vykonaného dokazovania je nesporné, že z poškodenej spoločnosti bolo vyvezených 21.7.2014 na dvakrát spolu 24 ks kolies do externého skladu. Z vykonaného dokazovania tiež nesporne vyplýva, že svedok F. ihneď oznámil nadriadeným podozrivý postup obžalovaného, ktorý mu tvrdil, že 4 ks nevyložených kolies v externom sklade ide odviešť do závodu K., čo však nemohol logicky urobiť, keďže tam bola celozávodná dovolenka. Na toto upozornenie svedka F. je naviazaný ďalší postup svedka I. a svedka Z., ktorý je odvoditeľný nielen z ich výpovedí, ale aj z e-mailu zaslaného Z. a z e-mailovej odpovede obžalovaného. Následne mal pritom Z. dať obžalovanému pokyn, aby dovezol vyvezené kolesá z externého skladu späť do poškodenej firmy, pričom zo skladových výdajok zo dňa 23.7.2014 vyplýva, že z externého skladu bolo vyvezených spolu len 20 kolies, čo potvrdzuje výpoveď svedka F., že tam bolo pôvodne dovezených len 20 kolies a 4 ks kolies si obžalovaný ponechal v služobnom motorovom vozidle, s ktorým následne odišiel z poškodenej spoločnosti.

Z výpovedí svedkov F., I. a Z. je zrejmé, že obžalovaného tvrdenie, že prevážané kolesá boli odpad resp. šrot sa nezakladá na pravde a 4 ks kolies, ktoré mali byť odcudzené, boli práve kolesami špeciálnymi.

Svedok Z. pritom uviedol, že o tom, ktoré veci sa vyvezú do externého skladu, bolo rozhodované na ranných poradách, ktorých sa zúčastňovali všetci manažéri vrátane obžalovaného a o vývoze dotknutých kolies dňa 21.7.2014 rozhodol obžalovaný neoprávnene, resp. išlo o svojvoľné rozhodnutie obžalovaného.

Svedok Z. síce vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v externom sklade malo byť vyložených 24 kolies, ale v tejto časti je jeho výpoveď v rozpore s inými vykonanými dôkazmi, keďže je v rozpore nielen s výpoveďou svedka F. (vyplýva z nej, že predmetné kolesá zostali v služobnom vozidle už počas ich prevozu na externého skladu, kde neboli vôbec vyložené), svedka I. (uvádzal, že svedok F. ho na predmetnú vec upozornil potom, ako sa vrátil z externého skladu) a svedka U.. A. A. (uviedol, že z externého skladu bol vyvezený rovnaký počet pneumatík ako tam bolo predtým dovezených) a so skladovými výdajkami z externého skladu zo dňa 23.7.2014 (vyvezených späť do poškodenej firmy bolo 20 ks kolies), ale aj logicky v rozpore s tým, že svedok F. mal upozorniť už po vývoze kolies do externého skladu, že obžalovaný si mal časť kolies ponechať v služobnom vozidle s tým, že ich odvezie do závodu K. a vzhľadom k tomu, že tam bola celozávodná dovolenka, sa stalo jeho konanie pre neho podozrivým, a preto to svedok F. oznámil svedkovi I. a následne spolu aj svedkovi Z. (riaditeľovi), na čo bol naviazaný následný postup svedkov I. a Z. vrátane ním zaslaného e-mailu obžalovanému a ich zisťovania tvrdení obžalovaného a umiestnení kolies v blokačnom sklade.

Z výpovedí svedkov Z. a I. vyplýva, že títo boli s obžalovaným aj v blokačnom sklade v sídle poškodenej spoločnosti (na základe tvrdenia obžalovaného, že tam umiestnil chýbajúce 4 ks kolies), kde im však mal obžalovaný ukazovať úplne iné kolesá a aj to iba tri s tým, že štvrté sa stratilo resp. aj z kamerových záznamov malo vyplývať, že obžalovaný kolesá do blokačného skladu nevrátil, pričom kamera bola umiestnená z boku pri vchode do poškodenej spoločnosti a eviduje aj vstup do skladu, do ktorého nie je možný žiadny iný vstup s autom.

To potvrdzuje aj svedok A. D., ktorý uviedol, že na kamerovom zázname videl ako obžalovaný s F. prišli pešo od parkoviska, kde zostalo auto a o niekoľko minút na to obžalovaný odišiel z práce, teda svedok na kamerovom zázname nevidel, že by obžalovaný kolesá do blokačného skladu skutočne dovezol.

Svedok U.. Z. B., Z.. sa ku skutku nevedel žiadnym spôsobom vyjadriť a jeho výpoveď nemožno vyhodnocovať teda v tom smere, že by vypovedal v prospech obžalovaného. Skutočnosť, že tento svedok uviedol, že blokačný sklad mal na starosti svedok P. F. a že v jeho evidencii materiálu boli zistené nedostatky, nemôže mať taký dopad, že nebude s poukazovaním na ňu bez toho, že by bolo zistený priamy príčinný vzťah takých nedostatkov s odcudzením kolies, vyvodená zodpovednosť za protiprávne konanie.

Aj z listín možno vyvodiť, že z poškodenej spoločnosti bolo odvezených dňa 21.7.2014 do externého skladu spolu 24 ks kolies ako to vyplýva zo zápisu bezpečnostnej služby o odvoze kolies v Poznámkach S. (č.l. 70 a 81). Zo skladových výdajok externého skladu (č.l.164-165) pritom vyplýva, že dňa 23.7.2014 bolo naspäť do poškodenej spoločnosti vyvezených iba 20 kolies, a to prvým odvozom 12 ks kolies a druhým odvozom 8 ks kolies, pričom prečiarknutie číslovky 12 a uvedenie číslovky 4 je logicky vysvetliteľné tým, že práve druhým odvozom bolo vyskladnených 8 kolies a v tejto súvislosti treba poukázať na výpoveď svedka Ing. A. Michélika, že dovezených do externého skladu a vyvezených späť z externého skladu bol rovnaký počet kolies.

Prepísanie číslovky 16 na číslovku 12 (č.l. 70 a 81) v Z. S. o dovoze kolies dňa 23.7.2014 do poškodenej spoločnosti popri ďalšom zápise o dovoze 8 ks kolies v ten istý deň (teda spolu 20 kolies) nie je takou skutočnosťou, ktorá by preukazovala, že by zo strany poškodenej spoločnosti malo byť nejakým spôsobom manipulované s počtom dovezených kolies, keďže počet 20 kolies súhlasí so skladovými výdajkami externého skladu z uvedeného dňa a aj svedok U. K. z bezpečnostnej služby, ktorá vykonávala ochranu majetku poškodenej spoločnosti uviedol, že uvedené záznamy o dovoze kolies písal a pripustil, že to mohol aj prepísať na základe papiera kolegu z bezpečnostnej služby (ktorý robil kontrolu dovezených kolies) alebo pôvodné číslo bolo napísané omylom, úmysel to nebol.

Z písomného vyjadrenia poškodeného A. I., s.r.o. (č.l. XX) vyplýva, že hodnota 4 ks kolies, ktoré mali byť poškodenej spoločnosti odcudzené, je 1.252 eur, ktorú poškodený žiadal v prípravnom konaní nahradiť (výsluchy zástupcu poškodeného Z.).

Odvolací súd uvádza, že nevyhnutným a základným predpokladom zákonného rozhodnutia je náležité zistenie skutkového stavu veci resp. primárnym cieľom náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade so zákonom. Uvedené súvisí s účelom Trestného poriadku vyjadreným v § 1 Tr.por., ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov (čo nevyklučuje oslobodenie spod obžaloby obžalovaného, ktorému nebola vina preukázaná bez dôvodných pochybností, aby bol potrestaný len skutočný páchatel'), pričom zároveň je nevyhnutné rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb, teda uskutočniť spravodlivý proces, čo je nevyhnutnou podmienkou existencie právneho štátu.

Súd je povinný hodnotiť dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti, nezávisle od toho, kto ich obstaral. Súd vykonané dôkazy hodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia, čo však neznamená možnosť ľubovôle z jeho strany, ale také hodnotenie musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Hodnotenie dôkazov musí súd zachytiť a uviesť v odôvodnení rozhodnutia, ktoré musí obsahovať náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr.por.

Vyššie uvedené a podrobne rozobraté vykonané dôkazy a k nim sa viažuce úvahy viedli odvolací súd k tomu záveru, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, dôsledne nevyhodnotil vykonané dôkazy, resp. tieto vyhodnotil nedôvodne v prospech obžalovaného, čím je napadnuté rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby vecne nesprávne, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por.

Na základe uvedených skutočností bude preto nevyhnutné, aby prvostupňový súd po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie dôsledne a objektívne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne zoberal do úvahy v rámci hodnotenia dôkazov aj úvahy podrobne rozvedené v tomto rozhodnutí a následne vo veci v súlade so zákonom a spravodlivo rozhodol.

Odvolací súd pritom po zrušení napadnutého rozhodnutia vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, resp. by mohlo viesť k iným skutkovým záverom a zároveň podľa § 322 ods. 4 Tr.por. odvolací súd nemôže sám uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.